

عنوان مقاله:

شاخصهای توزیع جمعیت شهرها و روند شهرنشینی در ایران در سالهای (1365-1375)

محل انتشار:

نخستین همایش انجمن جمعیت شناسی ایران (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حسین جوادخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جمعیت شناسی

خلاصه مقاله:

توزیع شهرها و به تبع آن تمرکز جمعیت نقاط شهری در کشور ما از همسانی و مشابهت زیادی برخوردار نیست. توزیع جمعیت در خاک یک کشور به عوامل تاریخی گذشته و نیز به ویژگیهای زمان حال بستگی دارد. ساکنان اولیه زمین، به خاطر وجود امکانات غذایی شرایط آب و هوایی و جغرافیایی مساعد در یک منطقه خاص ساکن می شدند، اما جمعیت‌های کنونی به دلایل کاملاً متفاوتی در یک منطقه مستقر می شوند. طی قرن اخیر، ظهور کلان شهرها و مناطقی با تراکم جمعیتی بالا، نیاز به داشتن آگاهی درست از توزیع جمعیت و تجزیه و تحلیل آن احساس شده است شهرنشینی با شتاب پدیده قرن بیستم است، به مرور زمان جمعیت بیشتری محل سکونت خود را از مناطق روستایی به مناطق شهری تغییر می دهند و بخش فزاینده ای از آنها نیز شهرهای بزرگ را انتخاب می کنند. توزیع جمعیت در خاک یک کشور را می توان با استفاده از اطلاعات به دست آمده از سرشماری ها مورد مطالعه قرار داد. در توزیع جغرافیایی، شاخصهای ویژه ای وجود دارد که جنبه های به خصوصی از توزیع جمعیت را اندازه گیری می کنند. در این مقاله از داده های سرشماری عمومی نفوس و مسکن سالهای 1365 و 1357 در نتایج تفصیلی کل کشور استفاده می شود، و روش مورد استفاده پرونده URBINDEX بسته نرم افزار PAS می باشد و هدف از این برنامه، محاسبه و دستیابی به شاخصهای زیر است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/72238>

